

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

vasario

13

SEKMADIENIS

Nr.18(1136)

Kaina 15 kap.

N u m e r y j e:

1. Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos deklaracija — 1 pusl.
2. A. Petrovas — 204 Zarasų rinkiminės apygardos kandidatas į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus — 2 pusl.
3. Įvykdykime TSKP CK Plenumo nutarimą — 2 pusl.
4. Daugiau mėšlo ir durpių į kolūkių laukus — 3 pusl.
5. K. KORSAKAS. Lietuvos tarybinės literatūros ir kalbotyros mokslo darbai — 3 pusl.
6. A. STERBALOVA. Didžioji tarybinė ir kinų tautų draugystė — 4 pusl.

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Deklaracija

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba laiko savo pareigą atkreipti tautų ir visų valstybių parlamentų dėmesį į tą padėtį, kuri susidaro Europoje, Azijoje, o taip pat kituose pasaulio rajonuose ir daug kuo didina tarptautinių santykių įtempimą bei grėsmę tautų saugumui.

Europoje sudaromos kai kurių valstybių karinės grupuotės, nukreiptos prieš kitas Europos valstybes. Vykdoma pavojinga voikiškojo militarizmo, kuris dar visai neseniai buvo sukėlęs pasaulinį karą, atnešusių tautoms neišmatuojamus vargus, atkūrimo politiką.

Susidaro pavojus, kad Europa gali tapti naujo karo arena. Toks karas neišvengiamai pavirs nauju pasauliniu karu.

Padėtis Azijoje ir Tolimuosiuose Rytuose taip pat negali nesukelti susirūpinimo taikos likimu, Neleisti ir čia kilti karui, apsaugoti Azijos tautų nacionalines teises, jų nepriklausomybę ir suverenumą — visų tautų pareiga.

Ginklavimosi varžybos ir karinių bazių organizavimas svetimos teritorijose, lydintieji karinių blokų sudarymo politiką, tebevyksta, didindami įtempimą santykiuose tarp valstybių.

Paslapčiomis nuo tautų ruošiamas atominis karas. Kartu nesiskaitoma su tuo, kad atominis naikinamasis karas atnešų milijniškus sugriovimus ir nesuskaituojamas žmonių aukas, ypač valstybėse, kur nedidelėse teritorijose labai sukonzentruoti gyventojai ir pramonė.

Nepaisant to, kad Suvienytųjų Tautų Organizacija pripažino neleistina karo propagandą ir ją pasmerkė, kal kuriose šalyse pasigirsta, nesutikdami atkirtę, atviri ir nežaboti raginimai pradėti naują karą, panaudoti atominį ginklą.

Visa tai reikalauja, kad valstybės, stekiančios palaikyti ir stiprinti taiką, pagausintų savo pastangas, nukreiptas į tokius aukštus tikslus, kaip kolektyvinio saugumo Europoje sistemos sudarymas, ir į užsienio kišimosi į kitų tautų vidaus reikalus pašalinimą, kas šiuo metu turi ypatingą reikšmę taikos palaikymui Tolimuosiuose Rytuose.

Tarybų Sąjunga mano, kad būtina padaryti galą ginklavimosi varžyboms. Reikia neatidėliojant išspręsti klausimą dėl visuotinio apsiginklavimo sumažinimo ir, visų pirma, dėl žymaus didelių valstybių apsiginklavimo sumažinimo. Atominis ir bet kuris kitas masinio naikinimo ginklas turi

būti uždraustas. Atitinkamų priemonių vykdymą turi užtikrinti efektyvi tarptautinė kontrolė.

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba teikia nepaprastą reikšmę tam, kad santykiai tarp valstybių, didelių ir mažų, būtų pagrįsti tokiais tarptautiniais principais, kurie atitiktų interesus draugiško bendradarbiavimo vystymo tarp tautų taikaus, ramaus gyvenimo sąlygomis.

Reikia, kad santykiai tarp valstybių būtų pagrįsti lygybės principais, nesikišimu į vidaus reikalus, nepuolimu ir atsisakymu nuo pasikėsinių į kitų valstybių teritorinį vientisumą, suverenumą ir nacionalinės nepriklausomybės gerbimu.

Laikymasis šių principų, kuriais jau pagrindė santykius su kitomis šalimis tokios valstybės, kaip Tarybų Sąjunga, Kinijos Liaudies Respublika, Indija ir išsisa eilė kitų valstybių, užtikrina taikų valstybių sambūvį, nepriklausomai nuo jų visuomeninės ir valstybinės santvarkos.

Tautos gyvybiškai suinteresuotos visuotinės taikos stiprinimu. Jos turi pilnutinę galimybę neleisti naujo karo, nes taikos jėgos nenukrypstamai auga ir jau dabar yra galingesnės už agresijos ir karo jėgas.

Tarybų Sąjunga, remdamasi nenugalima jos tautų vienybe, savo neišsenkamais išteklių, yra kupina pasiryžimo užtikrinti taikų savo piliečių darbą ir apsaugoti juos nuo visokių pasikėsinių iš svetur. Kitos tautos, kaip ir anksčiau, Tarybų valstybės asmenyje ras tvirtą, nenugalimą atramą kojoje už taiką ir pažangą.

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba pripažįsta, kad parlamentams tenka didi atsakomybė už taikos išsaugojimą ir sustiprinimą. Kaip tik jie priima įstatyminius aktus karo ir taikos klausimais.

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba mano, kad tiesioginių ryšių nustatymas tarp parlamentų, pasikeitimas parlamentinėmis delegacijomis, vienos šalies parlamentinių delegacijų pasisakymai kitos šalies parlamente atitiks tautų siekimus vystyti draugiškus santykius ir bendradarbiauti.

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba nuoširdžiai sveikins bet kuriuos kitų valstybių parlamentų žingsnius, nukreiptus į taikos sustiprinimą tarp tautų.

Maskva, Kremlius, 1955 m. vasario 9 d.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos NUTARIMAS

Dėl V. M. Molotovo pranešimo „Apie tarptautinę padėtį ir TSRS Vyriausybės užsienio politiką“

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausioji Taryba, išklausiusi ir apsvarsčiusi TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pirmojo Pavaduotojo ir TSRS Užsienio reikalų ministro deputato **V.M. Molotovo** pra-

nešimą „Apie tarptautinę padėtį ir TSRS Vyriausybės užsienio politiką“, n u t a r i a:

Pritarti Tarybinės Vyriausybės užsienio politikai.

Maskva, Kremlius, 1955 m. vasario 9 d.

Kandidatų į deputatus susitikimas su rinkėjais

Apie 200 „Naujo gyvenimo“ kolūkiečių susirinko vasario dešimtąją į kolūkiečių klubą, kur įvyko rinkėjų susitikimas su kandidatu į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus drg. A. M. Petrovu ir į rajono Tarybos deputatus drg. L. Muravskiu.

Tribūnoje — kandidato į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus patikėtinis drg. Kočnevus. Supažindinęs susirinkusiuosius su drg. A. M. Petrovo gyvenimu ir veikla, drg. Kočnevus sako:

— Aš manau, kad drg. Petrovas neapvils mūsų pasitikėjimo, nepagalės jėgų tam, kad garbingai atliktų deputato pareigas. Todėl kviečiu visus rinkimų dieną vieningai atiduoti už jį savo balsus.

Kandidato į rajono Tarybos deputatus drg. Muravskio patikėtinis drg. Kočneva pasakojo apie tai, kiek daug jėgų deda drg. Muravskis kolūkiečių ekonomikai stiprinti, kolūkiečių gerovei kelti.

Kalba IV laukininkystės brigados brigadininkas drg. Vasilevskis.

— Artėjant rinkimams visur vystosi socialistinis lenktyniavimas, visi mūsų rajono darbo žmonės rengiasi sutikti vasario 27-ąją naujais darbo laimėjimais. Į socialistinį lenktyniavimą rinkimų garbei įsi-

jungė ir mūsų laukininkystės brigada. Įsipareigojome ligi vasario 27 d. pilnai baigti pasirengimą pavasario sėjai. — Tai bus mūsų darbo dovana brangiajai Tarybų valdžiai, kuri nuolat rūpinasi kolūkiečių klestėjimu, — baigia drg. Vasilevskis.

Kolūkiečių sąskaitininkas drg. Kuznecovas, papasakojęs, su kokiais darbo laimėjimais rengiasi sutikti kolūkiečių rinkimų dieną, kvietė visus vieningai ateiti prie rinkimų urnų ir atiduoti savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Šiltai sutiko susirinkusieji kandidato į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus drg. A. M. Petrovo kalbą.

Drg. Petrovas karštai padėkojo už jam pareikštą pasitikėjimą ir žadėjo negailėti jėgų, kad garbingai atliktų deputato pareigas.

Kalbėjo taip pat kandidatas į rajono Tarybos deputatus drg. L. Muravskis. Padėkojęs už parodytą jam pasitikėjimą, jis užtikrino rinkėjams, kad jų pasitikėjimą pateisins.

Susirinkimo dalyviams Užkaimio septynmetės mokyklos saviveiklininkai surengė koncertą.

A. K r ū m i n a s

Pasirengimui sėjai — nenuilstama dėmesis

Vasario ketvirtąją „Lenino atminties“ kolūkyje įvyko atdaras parinis susirinkimas, kuriame apsvarstytas pasirengimo pavasario sėjai klausimas.

Laukininkystės brigadų brigadininkai padarė pranešimą apie tai, kaip jų brigadose vyksta pasirengimas sėjai.

Susirinkime išryškėjo, kad brigadininkai dar blogai organizuoja darbą, dėl to daugelis darbų uždeljami. Štai, pvz., trūksta ratų, o račius sėdi be darbo, dažnai kolūkiečiai iš vakaro nežino, kur jiems reikės rytoj dirbti, o kartais pasitaiko, kad vienas žmogus per dieną pereina bent tris darbus.

— Norint spėriai dirbti, reikia laikyti sočiai ir šiltai arklius, — pasakė II laukininkystės brigados brigadininkas drg. Seliava. — O ar taip pas mus? Pašarų arkliams, tiesa, užtenka, išskirti ir rezervai pavasariui. Bet jų priežiūrą brigadininkai ir valdyba paliko vien arklininkų nuožiūrai. O kokios gi patalpos? Vos tik lietūs pradeda lyti, tai ir teka vanduo ant arklių.

— Rengiantis pavasario sėjai, — pasakė kolūkiečių pirmi-

V. J u r š i e n ė

Komunistų ir nepartinių bloko kandidatai

ALEKSIEJUS PETROVAS

204 Zarasų rinkiminės apygardos kandidatas
į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus

Drg. Petrovas Aleksiejus Michailovičius gimė 1911 metais Kalinino srities Novo Karelsko rajone, Beriozovkos kaime, vidutinio valstiečio šeimoje.

Dar jaunas būdamas drg. A. Petrovas ima dirbti tėvų ūkyje, o vėliau gimtajame kolūkyje „Borec“.

1926 metais drg. A. Petrovas stoja į Lenino komjaunimo eiles ir dar aktyviau kovoja dėl socialistinės santvarkos sustiprinimo.

1930 metais drg. A. Petrovas priimamas kandidatu į TSKP narius. Netrukus jis siunčiamas į srities propagandininkų kursus, kuriuos baigęs dirba propagandininku partijos rajono komitete.

Pastebėjusi ir įvertinusi drg. A. Petrovo gabumus ir atsidavusį darbą, partija pasiūnčia jį į Maskvą tęsti mokslą. Drg. Petrovui suteikiamos visos sąlygos baigti aukštąjį mokslą.

Sėkmingai baigęs parenklamąjį fakultetą, drg. A. Petrovas 1932 metais pradeda lankyti Maskvos Planavimo institutą.

Tais pat metais drg. A. Petrovas priimamas į TSKP eiles.

Bestimokydamas drg. A. Petrovas aktyviai dalyvauja visuomeninėje gyvenime — jis dirba Instituto komjaunimo organizacijos komiteto sekretoriumi.

Baigęs mokslą, drg. A. Petrovas dirba Planavimo neakivaizdinio instituto Maskvos skyriaus mokslo dalies

viršininko pareigose, o nuo 1938 metų iki 1940 metų — RTFSR Valstybinės Plano Komisijos sektoriaus vedėjo pareigose.

1940 metais partijos ir vyriausybės pasiūstas, drg. Petrovas atvyksta į Lietuvą padėti jauni respublikai sutvarkyti svarbų socialistinio planavimo darbo barą. Čia netrukus jis paskiriamas LTSR Valstybinės Plano Komisijos pirmininko pavaduotoju.

Hitlerinės Vokietijos pradėtas karas nutraukia ir drg. A. Petrovo kūrybinį darbą mūsų gimtajame krašte.

Tėvynės pašauktas, drg. A. Petrovas nuo 1941 iki 1944 metų tarnauja Tarybinės Armijos eilėse. Už pavyzdingą karinės vadovybės pavedimų vykdymą vyriausybė apdovanojo drg. A. Petrovą Raudonosios Žvaigždės ordinu, medaliu „Už Maskvos gyny-

mą“ ir medaliu „Už pergalę prieš Vokietiją Didžiajame Tėvynės kare 1941—1945 m.“.

1944 metais drg. A. Petrovas demobilizuojamas iš Tarybinės Armijos ir vėl pradeda dirbti Lietuvos TSR. Drg. A. Petrovas grįžta į prieš karą nutrauktą darbą — jis skiriamas LTSR Valstybinės Plano Komisijos pirmininko pavaduotoju.

1948 metais Vilniaus miesto darbo žmonės išrenka drg. A. Petrovą miesto Tarybos deputatu ir 1951 metais jis išrenkamas LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

1950 metais drg. A. Petrovas paskiriamas LTSR Valstybinės Plano Komisijos prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininku. Šiose atsakingose pareigose jis dirba ir šiuo metu.

1954 metais Lietuvos KP VIII suvažiavimas išrinko drg. A. Petrovą Lietuvos KP CK nariu.

Už įžymius nuopelnus vadovaujant respublikos liaudies ūkio planavimo darbui ir pasiekus laimėjimus pokarinio laikotarpio Tarybinė vyriausybė apdovanojo drg. A. Petrovą dviem Darbo Raudonosios Vėlavos ordinais ir medaliu „Už šaunų darbą Didžiajame Tėvynės kare 1941—1945 m.“.

204 Zarasų rinkiminės apygardos darbo žmonės vieninai išskėlė drg. A. Petrovą kandidatu į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

DARBŠTI KOLŪKIETĖ

Čapajevio vardo kolūkio nariai kandidatu į rajono Tarybos deputatus išskėlė Kapūstynės rinkiminėje apygardoje kolūkio melžėją Zosę Skrinskaitę.

Kolūkiečiai gerbia drg. Skrinskaitę už jos darbštumą, sąžiningą pažūrą į kolūkinę nuosavybę. Koks tik darbas jai bebūtų pavedamas, Zosė jį atlieka stropiai, su meile.

Ligi 1954 metų pavasario Zosė dirbo laukininkystėje. Spėsimu darbe maža kas su ja galėjo lygintis. Išėina Zosė į lanką vartyti šieno, renka javų padalges, dirba prekiamosios — darbas jos rankose tirpte tirpta.

Nuo 1954 metų pavasario Zosė Skrinskaitė perkeliama dirbti į gyvulininkystės fermas. Ją paskiria melžėja. Ir čia Zosė parodo nemažą iniciatyvos ir energijos, siekia, kad būtų gerinama gyvulių priežiūra, kad karvės būtų gerai ganomos, laiku melžiamos.

Kurį laiką jai tenka pavaduoti sergantį stambių raguočių fermos vedėją. Nelengva buvo drg. Skrinskaitėi sutvarkyti su apskaita ir kitomis vedėjo pareigomis. Tačiau ji dirbo energingai.

Šiuo metu Zosė Skrinskaitė dirba vyresniąja melžėja. Jos žinioje 16 karvių. Jų prie-

žiūra reikalauja nemaža laiko ir jėgų. Tačiau Zosė suspėja karves laiku pašerti, išvalyti tvartą. Karvės teisingai melžiamos ir prižiūrimos. Zosės Skrinskaitės darbas — pavyzdys visiems kolūkio gyvulininkystės fermų darbuotojams. Jos darbdienių knygutėje už praėjusius metus įrašyta 400 darbdienių.

Už tokį tai darbą ir sąžiningumą pareiškė Zosėi Skrinskaitėi pasitikėjimą kolūkiečiai, išskeldami ją kandidatu į rajono Tarybos deputatus.

E. J a s t r e b o v a
Kapūstynės bibliotekos vedėja

BAŠKIRIJOS ATSR. Ufos HES-o statytojų gyvenvietėje pastatyti namai 35 tūkstančių kvadratinio metrų gyvenamojo ploto. Pastatyta mokykla, klubas, ligoninė, vaikų darželiai ir lopšeliai, kepykla, valgykla, parduotuvės, pratisas vandentiekis.

Nuotraukoje: viena iš gyvenvietės gatvių.

G. J e f f i m o v o nuotr.
(TASS).

Įvykdykime TSKP CK Plenumo
nutarimą

Didžiuliai galimūmai

Labai susidomėjęs ir atidžiai susipažinąs su TSKP CK sausio Plenumo nutarimu „Dėl gyvulininkystės produktų gamybos padidinimo“ ir su TSKP Centro Komiteto sekretoriaus drg. N. S. Chruščiovo kalba Plenumo. Šiuose istoriiniuose dokumentuose duota aiškų ir ryški tolesnio gyvulininkystės išvystymo, grūdų, mėsos, pieno, vilnos gamybos smarkaus pakilimo užtikrinimo programa.

Skaitant drg. N. S. Chruščiovo kalbą ir Plenumo nutarimą, neišvengiamai iškyla mintis: o ką gi mes galime ir turime padaryti pas save toliau vystant gyvulininkystę ir keliant jos produktyvumą? Savaime prieinama išvados, kad galime sėkmingai įvykdyti šį nutarimą mūsų kolūkio sąlygomis.

Pavyzdžiui, mūsų „Raudonojo Spalio“ kolūkyje visuomeninių gyvulių skaičiaus didinimo planas 1954 metų spalio 1 dieną buvo įvykdytas pagal visas rūšis. Stambių raguočių fermoje yra 246 galvijai, jų tarpe 123 melžiamos karvės, kiaulių fermoje yra 45 motininės kiaulės. Įvykdytas avių ir paukščių skaičiaus didinimo planas. Tačiau kiekvienam 100 ha ariamos žemės, pievų ir ganyklų gauname labai mažai produkcijos. Tai yra dėl to, kad mūsų kolūkyje yra labai žemas gyvulių produktyvumas. Antai, pieno primelžimas iš kiekvienos šeriamos karvės praėjusiais metais nesiekė ir 1000 litrų. Taip pat žema mėsos išeiga.

Svarbiausia žemo gyvulių produktyvumo priežastis yra silpna pašarų bazė. Ir šiais metais neturime pakankamai pašaro. Stambiems raguočiams duodame daugiausia šiaudus, po keletą kilogramų silos, bulvių išspaudų ir nedidelį kiekį koncentruotų pašarų. Dabar šiaudus šerimui paruošime — susmulkiname ir kalkiname juos. Tačiau ir tokiu būdu paruošti pašarai dar nėra pilnaverčiai, nes jie neturi tų maistingų medžiagų, kurios reikalingos karvių pieningumui padidinti. Todėl ir šiais metais karvių pieningumas tebelieka žemas. Kiaulės irgi tenka daugiausia šerti šutiniais pelais, pridėdant truputį miltų, bulvių išspaudų.

Visuomeninės gyvulininkystės išvystymo ir jos produktyvumo kėlimo sėkmę pirmiausia nulemia tvirta pašarų bazė, pakankamas kiekis įvairių pašarų. Tam įvykdyti didžiausia reikšmė tenka, kaip tą teisingai nurodė TSKP CK sausio Plenumas, kukurūzos auginimui.

Praėjusiais metais pasėjome apie 10 hektarų kukurūzos. Iš kukurūzos buvo pagaminta apie 200 tonų silos. Silos labai geras, gyvuliai noriai ēda jį. Jame daug maistingų medžiagų. Tačiau kukurūzos derlius būtų žymiai didesnis, jeigu taikytume teisingą agrotechniką. Viena, kukurūzų pa-

sėjome labai vėlai — gegužės mėnesio pabaigoje, burbuolės nepasiekė pieninio-vaškinio brandumo, ir tuo pačiu neteko daug aukštos kokybės pašaro. Antra — sėjome ne kvadratinio-lizdiniu būdu, o tai neigiamai paveikė šios kultūros derlingumą.

Siemet numatome kukurūzos pasėlių plotą padidinti ligi 25 ha. Pasėsime ją po geriausių priešėlių, kvadratinio-lizdiniu būdu ir labai anksti, kad būtų galima burbuolės, pasiekusias pieninio-vaškinio brandumo, užsilosuoti pašarui, o likusią žalią masę panaudoti silosui stambiems raguočiams. Apskaičiavome, kad šie 25 ha kukurūzos, gerai prižiūrėjus ją, duos daugiau kaip 1000 tonų žalios masės ir ne mažiau kaip 750 cnt burbuolių. Tokiu būdu vien kukurūzos pagalba galėsime paruošti kiekvieną melžiamai karvei po 5—6 tonas silos ir kiekvienai kiaulei po 3,5 cnt koncentruotų pašarų.

Be to, praktikuosime sėti tokias kultūras, kaip saulėgrąžą ir pašarinius šakniavaisius. Šių kultūrų pasėlių plotas kolūkyje užims nemažiau 20 ha. Numatome taip pat sodinti bulves specialiai pašarui. Sėdami šias kultūras, griežtai laikysimės agrotechnikos taisyklių.

Mūsų kolūkyje yra 180 ha daugiamečių žolių ir apie 600 ha pievų. Gerai prižiūrint, šis plotas gali duoti didelį kiekį aukštos kokybės šieno, kurio užteks aprūpinti visuomeninius gyvulius geriais pašarais.

Jau galvojame ir apie gyvulių laikymą vasaros laikotarpiu. Visas melžiamas karves priskirsime melžėjoms ir taikysime ganyklinį-tvartinį gyvulių laikymą. Tai leis racionaliai ir taupiai panaudoti esamas ganyklas ir žaliąją masę papildomam šerimui.

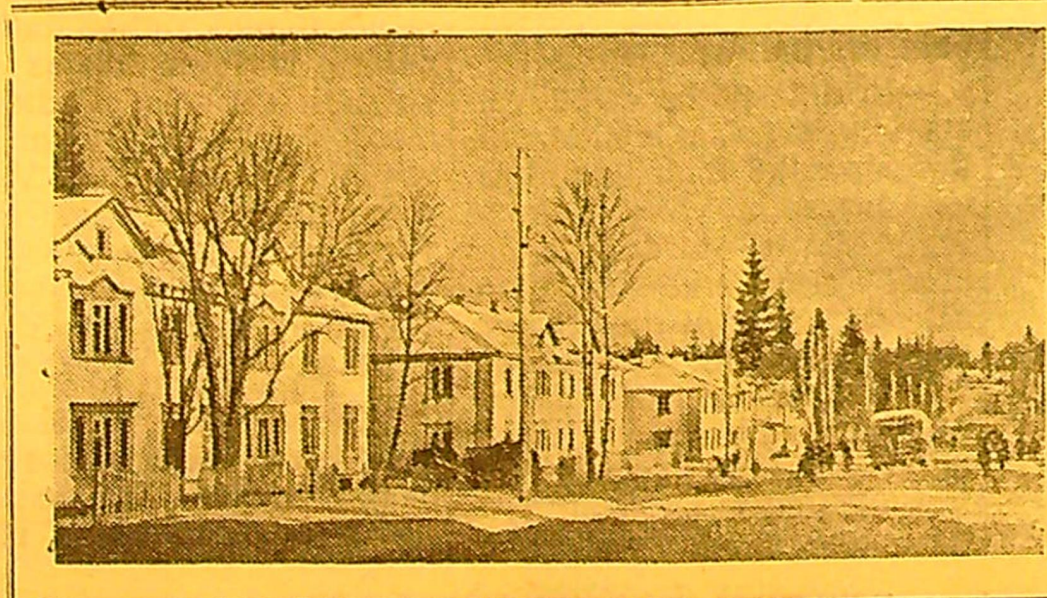
1955 metais numatėme pilnai mechanizuoti naujai pastatytą stambių raguočių fermą — nutiesti kabamąjį geležinkelį, įrengti automatines girdyklas, pašarų virtuvę. Tipinė kiaulidė jau mechanizuota. Joje įrengtas vandentiekis, pašarų virtuvė, kuri aprūpinta įvairiomis mašinomis pašarams paruošti.

Savaime suprantama, kad siekiant sėkmingai įvykdyti visas numatytas priemones toliau vystant visuomeninę gyvulininkystę ir keliant jos produktyvumą mums bus reikalinga didelė MTS pagalba — tiek technika, tiek ir specialistais.

Sėkmingas numatytų priemonių įgyvendinimas leis kolūkiui sudaryti tvirtą pašarų bazę, o, reiškia, garbingai įvykdyti TSKP CK sausio Plenumo išskeltus uždavinius.

A. Kudoba

„Raudonojo Spalio“ kolūkio pirmininkas

Daugiau mėšlo ir durpių į kolūkių laukus!

Panaudojame vietinius išteklius derlingumui kelti

Kalinino vardo žemės ūkio artelės nariai su dideliu priitarimu sutiko Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto pirmojo sekretoriaus pranešimą ir TSKP CK sausio Plenumo nutarimą „Dėl gyvulininkystės produktų gamybos padidinimo“. Stekiant įvykdyti partijos iškeltus žemės ūkio darbotojams uždavinius, kolūkiečiai prieina vienos išvados — reikia pradėti nuo visų žemės ūkio kultūrų derlingumo pakėlimo; reikia sudaryti tvirtą pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei.

Derlingumo kėlimo pagrindas yra dirvos tręšimas pakankamu kiekiu organinių ir vietinių trąšų. Todėl mūsų kolūkyje dabar šiam reikalui skiriamas rimčiausias dėmesys. Visose laukininkystės brigadose išsivystė trąšų paruošimo ir išvežimo darbai. Šiuose darbuose kasdien užimta nemažiau 10—15 žmonių. Pasinaudodami šiltu oru ir geru rogių keliu, kolūkiečiai jau išvežė į laukus ir sudėjo į štabelus daugiau kaip 250 tonų mėšlo ir 170 tonų durpių. Ypattingai gerai vykdomas organinių ir vietinių trąšų išvežimas V laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje Alfonso Tvardausko.

Paskutinėmis dienomis kolūkyje žymiai paspartėjo durpių išvežimo tempai. Kolūkiui į pagalbą atėjo galinigas MTS traktorius „DT-54“. Traktorininkas drg. L. Matulis kasdien išveža po keltą dešimčių tonų mėšlo ir durpių.

V. J u š k ė n i e n ė
Kalinino vardo žemės ūkio artelės sąskaitininkas

Pas socialistinio lenktyniavimo iniciatorius

Stalino vardo žemės ūkio artelės nariai iš praktikos įsitikino, kad dirvų tręšimas durpių-mėšlo trąšomis žymiai padidina derlių.

Kolūkiečiai įsipareigojo šiais metais paruošti žymiai daugiau durpių-mėšlo trąšų. Durpių ruošimas ir išvežimas vykdomas dabar visose laukininkystės brigadose. Išsivystęs socialistiniame lenktyniavime rinkimų į respublikos Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas garbei už pavyzdinę pasirengimą pavasario sėjai durpių vežimo darbuose pirmauja antroji laukininkystės brigada, vadovaujama drg. Marcinkevičiaus. Bendrai paėmus, kolūkyje paruošta ir išvežta į laukus apie 240 tonų mėšlo ir daugiau kaip 250 tonų durpių.

Nuotraukoje: Stalino vardo žemės ūkio artelės nariai veža durpes į laukus. M. D e i č o nuotr.

Nesirūpina būsimu derliumi

„Pirmūno“ žemės ūkio artelėje organinių bei vietinių trąšų paruošimu iki šiol neužsiimama. Į laukus išvežta vos 100 tonų mėšlo. Mėšlo vežimą vykdo tik dvi brigados. O durpes vežti kolūkiečiai dar net nepradėjo ir, matyti, nesirengia to daryti. Šis klausimas net nebuvu svarstomas valdybos posėdyje.

Tokia nerūpestinga pažūra į svarbų reikalą gali privesti prie to, kad ir šiemet, kaip ir praėjusiais metais, laukai liks nepatręšti.

Tuo tarpu „Pirmūno“ kolūkyje yra visi galimybės paruošti pakankamą kiekį organinių ir vietinių trąšų. Artelės teritorijoje yra gausu durpynų. Daug iškastų durpių yra prie griovių, iškastų grioviakase. Belieka tik vežti šias durpes į laukus ir kompostuoti jas su mėšlu.

„Pirmūno“ kolūko valdyba turi imtis priemonių greičiau organizuoti durpių ir mėšlo išvežimą į laukus.

A. R e z g i s

Vietoje darbo — pasiteisinimai

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė kelia žemės ūkio darbuotojams uždavinį žymiu mastu pakelti visų kultūrų derlingumą, padidinti grūdų gamybą. Viena svarbiausių sąlygų derlingumui pakelti mūsų sąlygose yra dirvų tręšimas organinėmis trąšomis.

Tačiau Petro Cvirkos vardo kolūkyje to neįvertina. Čia nieko konkretaus nedaroma laukų derlingumui pakelti, nors grūdinių kultūrų derliai kasmet gaunami labai žemi.

Mūsų fermos nėra tokios gausios, kad mėšlo pilnutinai užtektų laukams patręšti, — aiškinasi kolūko vadovas. — Štai praeitais metais iš gyvulininkystės fermų gavome apie 600—700 tonų mėšlo ir jo vos užteko bulvėms bei daržovėms patręšti. Šiais metais mėšlo bus dar mažiau, nes pakratų kiekis žymiai mažesnis.

O argi daroma kolūkyje kas nors, kad pilnai išsaugotų turimą mėšlą, kad padidintų organinių trąšų kiekį? Mėšlas iš tvartų išvežamas ir čia pat netoliese kraunamas į mažas krūveles, lyg lauke prieš apriant. Dėl to dideli kiekiai mėšlo iki pavasario suges. Žinoma, kad ir gerai saugos mėšlą, jo vieno neužteks visiems laukams patręšti. Bet juk organinių trąšų kiekį būtų galima žymiai padidinti

durpių-mėšlo komposto gamybos sąskaita. Kolūkis turi visas galimybes išvežti į laukus nemažus durpių kiekius. Vasarą kolūko valdybos planai buvo girtini. Durpėms žiemos metu vežti į laukus buvo suarta 3 ha durpingų pievų. Tačiau kolūko vadovai dabar šį svarbų reikalą apleidė, durpių ir mėšlo išvežimo į laukus neorganizuoja, teisindamiesi darbo ir traukiamosios jėgos trūkumu.

— Dabar žmonės ir traukiamoji jėga užimti miško ruošos darbais. Nėra kam visu tuo užsiiminti, — abejingai kalba jie.

Bet juk tokia pažūra gali atvesti prie to, kad laukai liks nepatręšti. O to jokiu būdu negalima prileisti. MTS direkcija turi pareikalauti iš P. Cvirkos vardo kolūko valdybos ir kolūkyje dirbančio specialisto drg. Plučiaus, kad būtų įvykdytas mėšlo ir durpių paruošimo bei išvežimo planas. Pasinaudodamas geru rogių keliu ir mažu sniego kiekiu, kolūkis turi organizuoti mėšlo ir durpių išvežimą į laukus. Tik įvykdyęs šiuos reikalavimus, kolūkis galės sėkmingai kelti žemės ūkio kultūrų derlingumą ir įvykdyti partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius.

S. V a i k u t i s
A. D i l e v i č i u s
E. M i š k i n i s

Būsimajam derliui

Čapajevos vardo žemės ūkio artelėje sparčiai ir organizuotai vyksta mėšlo išvežimas į laukus. Šiame darbe kasdien dalyvauja po 18—20 kolūkiečių. Jau išvežta daugiau kaip 300 tonų mėšlo. Kartu su mėšlo išvežimu

kolūkis stengiasi apsirūpinti ir mineralinėmis trąšomis. Jau išpirkta 40 tonų mineralinių trąšų, kurios artimiausiomis dienomis bus atvežtos į kolūko sandėlių.

V. J o n ė n a s
kolūko sąskaitininkas

Lietuvių tarybinės literatūros ir kalbotyros mokslo darbai

Praėjusieji metai mūsų respublikoje buvo vaisingi kalbotyros, literatūros mokslo ir folkloristikos darbais. Lietuvių kalbos ir literatūros instituto veikloje pasireiškia žymus suaktyvėjimas, buvo užbaigti ir atiduoti spaudai darbai paruošti per eilę metų.

Instituto kalbininkai išleido „Dabartinės lietuvių kalbos žodyną“. Atiduotas spaudai didžiojo „Lietuvių kalbos žodyno“ III tomas.

Respublikos kalbininkų jėgomis pernai taip pat buvo paruošta eilė praktinio pobūdžio žodynų — rusų-lietuvių, vokiečių-lietuvių ir kitų kalbų žodynai. Pažymėtinas neseniai pasirodęs „Tiesinių terminų žodynas“, kurį paruošė Istorijos ir teisės institutas. Be to, Mokslų akademijos Terminologijos komisijoje pernai buvo apsvaistyti botanikos, technikos, matematikos, fizinės kultūros ir kitų sričių terminai, kurie taip pat bus išleisti atskiromis knygomis.

Nemažas darbas 1954 m. buvo atliktas tiriant lietuvių

kalbos tarmes. Pernai 42 gyvenamosiose vietovėse surinkta vertinga medžiaga lietuvių kalbos dialektologiniam atlasui. Šio darbo paspartinimui ir pagerinimui užtikrinti išleista atskira knygelė „Lietuvių kalbos atlaso medžiagos rinkimo instrukcija“. Naudodamiesi šia instrukcija, į mūsų kalbos tarmių tyrimą galės įsijungti platieji mokytojų bei studentijos sluoksniai.

Žymiai silpniau 1954 m. mūsų kalbininkai dirbo lietuvių kalbos normatyvinės gramatikos paruošimo ir lietuvių kalbotyros mokslo tyrimo srityje.

Praėjusieji metai buvo gana našūs ir literatūros mokslo srityje. Lietuvių kalbos ir literatūros instituto buvo paruoštas svarbus veikalas „Lietuvių tarybinės literatūros istorijos apybraiža“, kurį numatoma išleisti Tarybų Lietuvos 15-ųjų metų sukačiui. Šį veikalą paruošiant žymią paramą mūsų literatūrai suteikė literatūros mokslo specialistai maskviečiai.

Praėjusių metų pabaigoje atiduota spaudai „Lietuvių literatūros istorijos“ konspektinė apybraiža, apimanti kapitalizmo epochos literatūrą. Šioje apybraižoje, kuri skiriama kaip pagalbinių mokymo priemonė literatūros dėstytojams, marksistiškai nušviečiamas literatūrinis palikimas tokių mūsų rašytojų, kaip Maironio, Kudirkos, Žemaitės, Vaičiūčio, Biliūno ir kt. Apybraižoje apžvelgti svarbiausieji lietuvių literatūros reiškiniai imtinai iki 1940 metų.

Be kolektyvinių, apibendrinančio pobūdžio veikalų pernai taip pat pasirodė pirmosios tarybinės monografijos apie atskirus mūsų rašytojus — L. Gineičio studija K. Donelaičio „Metai“ ir V. Galinio darbas apie P. Cvirkos apsakymus.

Žymiai aktyviau, negu iki tol, 1954 m. vyko darbas ir folkloristikos srityje. Buvo išleista meniškai apipavidalinta „Lietuvių tautosakos rinktinė“, kurioje pirmą kartą marksistinės metodologi-

jos pagrindu pateikti lietuvių liaudies dainų, pasakų, padavimų, patarlių, mįslių ir kitų tautosakos kūrinių būdingiausias pavyzdžiai.

Valstybinė grožinės literatūros leidykla naujai perspausdino įžymiuosius brolių Juškų lietuvių liaudies dainų rinkinius (3 tomas). Taip pat buvo naujai išleistas S. Stanevičiaus dainų rinkinys, aprūpintas reikiamais moksliniais paaiškinimais.

1955 metai žada duoti nemažiau vaisingų rezultatų filologinių mokslų srityje.

Šiemet kalbininkai baigs ruošti didžiojo „Lietuvių kalbos žodyno“ IV tomą, atiduos spaudai D. Kleino pirmosios lietuvių kalbos gramatikos mokslininkai paruoštą fotografuotinį leidinį, paskelbs studijinę medžiagą apie K. Būgos kalbotyros mokslo darbą, apie J. Jablonskio darbų reikšmę vystant lietuvių literatūrinę kalbą. Taip pat pasirodys eilė praktiškos paskirties lietuvių ir svetimų kalbų žodynų.

Iš literatūros mokslo srities šiais metais bus atiduota spaudai „Lietuvių litera-

tūros istorijos“ vadovėlio I dalis, plati, gausiai iliustruota „Lietuvių literatūros istorijos chrestomatija“, pateikianti feodalizmo epochos raštijos būdingiausias pavyzdžius, o taip pat eilė monografinių darbų — J. Lebedžio studija apie S. Stanevičių, prof. V. Mykolaičio darbas „Ad. Mickevičius ir lietuvių literatūra“ ir kt. K. Donelaičio mirties 175-osioms metinėms atžymėti bus išleistas didžiojo poeto išlikusių autografo fotografuotinis leidinys „K. Donelaičio rankraščiai“. Rusų literatūros poveikiui lietuvių rašytojams nušviesti bus paskelbti monografiniai darbai: K. Umbroso — „M. Gorkis ir lietuvių literatūra“, V. Užkalnio — „V. Majakovskis ir lietuvių literatūra“.

Mūsų filologijos mokslų darbuotojai, vadovaudamiesi Komunistų partijos nurodymais ir nuolatine parama, vis aktyviau ir našiau ima likviduoti ankstyvesniųjų metų įsiskolinimą ir duoda tarybinei visuomenei vis daugiau vertingų darbų.

Prof. K. K o r s a k a s

Paspartinti gyvulininkystės patalpų statybos tempus kolūkiuose

Sėkmingai vystant visuomeninę gyvulininkystę ir keičiant jos produktyvumą ypatingai didelę reikšmę turi gerai sutvarkytos patalpos. Kai kurie mūsų rajono kolūčiai teisingai įvertino gyvulininkystės bei kitų ūkinių pastatų statybos svarbą ir skiria šiam reikalui reikiamą dėmesį. P. Cvirkos vardo ir „Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artelėse pastatytos didelės tipinės kluaidės po 179 vietas kiekviena. Jos pilnai mechanizuotos, jose įrengtos pašarų virtuvės. „Lenino atminties“ ir „Naujo gyvenimo“ kolūčiai jau įsigijo kabamąjį kelią, kuris artimiausiu laiku bus įrengtas ir panaudotas pašarui atvežti ir mėšlui išvežti. Kalnino vardo žemės ūkio artelėje jau atiduota eksploatacijon dvi tipinės patalpos — 100 vietų karvidė ir kluaidė. Karvidėje mechanizuotas vandens tiekimas. Šių kolūkių valdybos parodė didelį rūpinimąsi visuomenine gyvulininkyste ir pastakė gyvulininkystės patalpų statybos plano įvykdymą.

Tačiau greta kai kurių laimėjimų ūkinių pastatų statyboje, daugelis kolūkių toli gražu nevykdo nustatytų užduočių aprūpinant visuomeninę gyvulininkystę gerai sutvarkytomis patalpomis. Metai iš metų uždelsiama statyba, nepanaudojama valstybės suteikiama pagalba. Stallno vardo ir Čapajevos vardo žemės ūkio artelėse jau du metai, kai statomos tipinės kluaidės. O tokie kolūčiai, kaip „Pirmūno“ ir Ždanovo vardo, jau 4 metai stato kluaides ir niekaip negali užbaigti jų statybos. Dar blogiau: „Pirmūno“ kolūkyje statoma kluaidė jau pradeda pūti. Ji stovi be stogo, ir sienas teks pakeisti. Ždanovo vardo kolūkyje jau supuvo daug atvežtos į statybos aikštę miško medžiagos. Didelį neūkiškumą prileido Mičiurino vardo, „Pažangos“ kolūkių vadovai. Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje 1954 metais buvo užplanuota pastatyti 179 vietų kiau-

laidę. Šiam tikslui kolūkiui buvo išskirta 200 kubinių metrų miško medžiagos. Mišką kolūkiečiai iškirto, sunaudoję šiam reikalui daug darbdienių. Tačiau ne visa ši medžiaga pateko į kolūki, dalis jos nuėjo nežinoma kryptimi, o gautoji dalis nebuvo panaudota pagal paskirtį. „Pažangos“ kolūkiui irgi buvo išskirta 200 kubinių metrų miško medžiagos arkliidės statybai. Miškas buvo iškirstas. 80 kubinių metrų buvo sunaudota kitiems kolūkių reikalams, o 120 kubinių metrų dingo be žinios.

Tenka atžymėti, kad mūsų rajono kolūčiai blogai ruošiasi statybos sezonui. Gyvulininkystės pastatų statybai valstybė išskyrė šiemet 2000 kubinių metrų miško medžiagos. Tačiau dauguma kolūkių dar nepradėjo, jo kirsti ir vežti.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba įpareigojo MTS teikti kolūkiams pagalbą ruošiant statybinę medžiagą. Tačiau mūsų, Zarasų MTS šiuo reikalu faktinai dar nieko nepadarė. O jeigu ir daro, tai kolūkių nenauda. Antai, „Naujo gyvenimo“ kolūkiui MTS išvežė iš miško 100 kubinių metrų apvalinės miško medžiagos 8 km atstume, ir už tai pareikalavo 25 kubinių metrų pirmos rūšies medienos. Nuo tokios „pagalbos“ kolūčiai, be abejo, atsisakys.

Stekiant įvykdyti gyvulininkystės bei kitų ūkinių pastatų statybos planą 1955 metams, visi kolūčiai turi nedelsiant pradėti ruošti visų rūšių statybinę medžiagą — mišką, plytas, žvyrą, akmenis ir kt. Prekybinės organizacijos turi pasirūpinti, kad būtų gaunamos laiku ir pakankamu kiekiu tokios reikalingos statybinės medžiagos, kaip cementas, čerpės, geležis, kalkės, stiklas ir kt.

Reikia dėti visas pastangas statybos tempams paspartinti, kad artimiausiais metais visi visuomeniniai gyvuliai būtų aprūpinti geromis patalpomis.

A. F i l k o v a s
rajono vykdomojo komiteto kolūkių statybos skyriaus vedėjas

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Auklėti jaunimą žvalų, drąsų, ištvėringą“

Tokio pavadinimo straipsnis buvo išspausdintas praėjusių metų gruodžio mėnesio 24 d. „Pergalėje“.

Jame buvo nurodoma, kad daugelis pirminių komjaunimo organizacijų savo darbą organizuoja neįdomiai, nepatraukia paskui save jaunimą, neturi įtakos jo auklėjimui.

Komjaunimo rajono komitetas praneša redakcijai, kad imtasi priemonių pirminių komjaunimo organizacijų darbui pagerinti. Kad padėtų komjaunimo organizacijoms pertvarkyti savo darbą, komjaunimo rajono komiteto darbuotojai didesnę laiko dalį praleidžia kolūkiuose, komjaunuolių ir jaunimo tarpe.

Didžioji tarybinių ir kinų tautų draugystė

Su dideliu džiaugsmu ir pakilimu Tarybų Sąjungos ir Kinijos tautos, o kartu su jomis ir visos socialistinės stovyklos tautos pažymi Sutarties pasirašymo penktąsias metines dėl draugystės, sąjungos ir savitarpio pagalbos tarp Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos. Vis labiau stiprėjantieji TSRS ir Kinijos tautų draugystės ryšiai yra aiškus broliškos dviejų didžiųjų tautų sąjungos gyvybiškumo įrodymas.

Neišardomas Kinijos ir Tarybų Sąjungos tautų vieningumas, pagrįstas visišku savitarpio supratimu ir ilgameistine draugyste, išreiškia jų gyvybinius interesus. Tiek tarybines, tiek ir kinų tautas artina ir vienija bendras siekimai — dirbti taikų kūrybinį darbą, visapusiškai vystyti savo šalių ekonomiką ir kultūrą, kelti materialinį darbo žmonių gerbūvį.

Glūdi, draugiška Kinijos ir Tarybų Sąjungos tautų sąjunga, jungianti 800 milijonų žmonių, yra tvirtas laidas prieš imperialistinę agresiją, galinga taikos tvirtovė Toluosiuose Rytuose ir visame pasaulyje.

Sutartis dėl draugystės, sąjungos ir savitarpio pagalbos, sudaryta 1950 m. vasario mėn. 14 d. tarp TSRS ir KLR, tarnauja nepajudinamu visapusiško politinio, ekonominio ir kultūrinio bendradarbiavimo pagrindu. Tarp dviejų šalių nusistovėjo plati ekonominių ryšių sistema — bendradarbiavimas ir savitarpio pagalba vystant liaudies ūkį, pasikeitimas gamybiniais patyrimais, moksliniais ir kultūriniais pasiekimais, tarpusavy naudinga prekyba. Kinija teikia Tarybų Sąjungai spalvotuosius metalus, augalinius aliejus, aliejinius sėmenis, arbatą, tabaką, vilną, džutą, žaliavinį šilką, šilkinis audinius ir kitas prekes. Per paskutiniuosius metus prekyba tarp TSRS ir Kinijos išaugo keletą kartų. 1953 m. Tarybų Sąjungai priklausė 56 procentai visos vidaus prekybos apimtys Kinijoje. Tarybų Sąjunga Kinijai teikia nesavanaudišką pagalbą ekonominėje statyboje.

Darbšti kinų tauta pastakė didelių laimėjimų ūkinėje ir kultūrinėje statyboje. Jau 1952 metais šalyje buvo užbaigtas pramonės atstatymas. Pramoninės gamybos produkcija viršijo maksimalų prieškarinį lygį. Palyginus su 1952 metais bendroji pramonės produkcija 1953 metais išaugo 33 procentais. Kinų tauta, Komunistų partijos vadovaujama, sėkmingai kovoja už pirmojo penkmečio trečiųjų metų plano įvykdymą.

Po agrarinės reformos kinų valstiečiai pasiekė didelių laimėjimų žemės ūkio gamybos išvystyme. 1952 metais bendras grūdinių ir medvilninių kultūrų derlius viršijo aukščiausią lygį, pasiektą senojoje, gomindaninėje Kinijoje. 1953 ir 1954 metais, nežiūrint į rimtas galvalines nelaimės, bendras grūdinių ir medvilninių kultūrų derlius viršijo lygį, pasiektą iki išsivadavimo.

Kinijos valstietija tvirtai stoja į kooperacijos kelią. Dabartiniu metu šalyje priskaitoma daugiau dviejų šimtų tūkstančių žemės ūkio gamybinių kooperatyvų.

Kolektyvaus darbo formomis, žemės ūkio gamybiniais kooperatyvais ir savitarpio pagalbos darbo brigadomis buvo apimta 60 procentų visų valstiečių ūkių. Iki šių metų pavasario žemės ūkio gamybinių kooperatyvų skaičius numatoma padidinti iki pusės milijono. Auga valstybinių ūkių ir mašinų-traktorių stočių skaičius.

Nematyti anksčiau Kinijai ekonominės statybos tempai atveria kinų tautai neribotas perspektyvas. Komunistų partijos vadovaujama, kinų tauta plečia kovą už krašto industrializaciją, už socializmo materialinės bazės sudarymą. Pirmajame penkmetyje Kinijoje numatyta pastatyti ir rekonstruoti apie 600 stambių pramoninių įmonių, iš jų 141 įmonė statoma Tarybų Sąjungai padedant. Į šį skaičių įeina — šiuolaikiniai metalurgijos kombinatai, spalvotosios metalurgijos įmonės, anglies ir naftos įmonės, sunkiųjų mašinų gamyklos, automašinų, traktorių ir aviacijos gamyklos, elektros stotys, chemijos gamyklos ir kt.

Visos šios įmonės bus galingos industrinės bazės sukūrimo pagrindas Kinijoje.

Tarybiniai specialistai šių įmonių projektavime ir statyboje teikia techninę pagalbą, apmoko kinų darbininkus valdyti šiuolaikines mašinas ir įrengimus, kuriuos teikia Tarybų Sąjunga. Kinų darbininkai mokosi iš tarybinių darbininkų priešakinių darbo metodų, įsisavina sudėtingą šiuolaikinę techniką tarybinėse gamyklose.

Tarybinė vyriausybė dar 1952 m. pabaigoje neatlyginamai perdavė kinų tautai visas Kinijos Čančuno geležinkelio bendro valdymo teises. 1954 m. spalio mėn. derybų tarp Tarybų Sąjungos vyriausybės delegacijos ir Kinijos Liaudies Respublikos valstybės atstovų rezultate

buvo priimti susitarimai, liudijantieji apie tolimesnę Tarybų Sąjungos — Kinijos draugystės stiprinimą ir išplėtimą. Į šių dokumentų skaičių įeina bendros Tarybų Sąjungos ir Kinijos vyriausybių deklaracijos Tarybų Sąjungos — Kinijos santykių ir tarptautinės padėties klausimais, dėl santykių su Japonija, komunikatas dėl Port-Arturo karinės-jūrų bazės, dėl mišriųjų Tarybų Sąjungos — Kinijos akcinių bendrovių, susitarimai dėl mokslinio-techninio bendradarbiavimo, dėl Lančou-Urumčo — Alma-Atos geležinkelio tiesimo. Pasirašytas taip pat susitarimas dėl ilgalaikio kredito suteikimo 520 milijonų rublių sumai Tarybinės vyriausybės KLR vyriausybei ir dėl suteikimo pagalbos statant papildomai 15 pramoninių įmonių, o taip pat dėl padidintimo įrengimų tiekimo 141 įmonei.

Šie dokumentai turi didelę istorinę reikšmę, jie demonstruoja didžiąją jėgą naujų socialistinių savitarpio santykių tarp šalių.

Kinijos Liaudies Respublikos pirmininkas Mao Czedunas ryšium su Sutarties pasirašymu dėl draugystės, sąjungos ir savitarpio pagalbos nurodė: „Sunku žodžiais perduoti tą pilną savitarpio supratimą ir gilią draugystę, kurie sukurti mūsų didžiųjų Kinijos ir Tarybų Sąjungos tautų gyvybinių interesų pagrindu.“

Visi mato, kad Kinijos ir Tarybų Sąjungos tautų susitelkimas, užtvirtintas susitarimu, yra ilgalaikis, neišardomas ir nepajudinamas. Šis susitelkimas neišvengiamai paveiks ne tik Kinijos ir Tarybų Sąjungos valstybių suklestėjimą, bet taip pat ir visos žmonijos ateitį ir nuves į teisingumo ir taikos pergalę visame pasaulyje.“

Dviejų didžiųjų tautų neišardoma draugystė turi didelę tarptautinę reikšmę ir tarnauja galingu faktoriumi stiprinant taiką Toluosiuose Rytuose ir visame pasaulyje. Visa priešakinė ir pažangioji žmonija mato tarybinių ir kinų tautų broliškoje draugystėje, kaip ir neišardomoje visos socializmo stovyklos tautų draugystėje, patikimą taikos išsaugojimo ir stiprinimo garantiją visų šalių interesams, taikos ir bendradarbiavimo tarp visų tautų interesams.

A. S t e r b a l o v a

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS